

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ŽAŠTITU

KLASA 12 (5)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 1. SEPTEMBRA 1925.

PATENTNI SPIS BR. 3180.

V. L. Oil Processes Limited, London.

Poboljšanja, koja se odnose na izradu katalitičkih tela.

Prijava od 6. septembra 1923.

Važi od 1. septembra 1924.

Pravo prvenstva od 26. aprila 1923. (Engleska).

Ovaj se pronađazak odnosi na poboljša nja procesa za izradu katalizatora u obliku blokova ili briketa, koji su dok su kohezivni, porozni tako, da omogućavaju prodiranje reaktivnih materijala.

Katalizator, na koji se ovaj pronađazak odnosi, spravlja se redukcijom smeše, u kojoj ima metalnog oksida i organskog metalnog jedinjenja, koji zagrevan razvija ugljen monoksid ili ugljen dioksid, pri čem se redukcija izvodi, ako je potrebno, pomoću redukujućeg agensa. Organsko metalno jedinjenje može biti oksalat, tartrat, acetat ili karbonat, koji razvija ugljen mnoksid ili ugljen dioksid pri zagrevanju, smeša se briketira pomoću kakvog podešaog spojnog sreslva, koje samo može sačinjavati celinu ili deo redukujućeg agensa. Prema ovom pronađasku katalizator se izrađuje u dve odvojene faze, u prvoj se vrši delimično reduciranje pomoću ugljenog redukujućeg agensa, našta se delimično redukovani agens melje, meša sa drugim delom redukujućeg agensa i zagreva do veće temperature, nego u prvoj fazi, tako, da se redukovani materijal sintezira.

Za prvu fazu procesa mleveni oksid ili oksidi i organsko metalno jedinjenje ili jedinjenja, mešaju se sa ugljenim redukujućim agensom, kao što je katran, koga ima oko 10% od celokupne mase sa oko 1% mlevenog uglja, i ova smeša obično briketirana, zagreva se do temperature 700—800°C, dok se sav ugljen monoksid ili dioksid ne razvije iz upotrebljenog or-

ganskog metalnog jedinjenja, pri čem se pak zagrevanje prekida pre nego što ugljenik ili ugljeni redukujući agens reaguje sa oksidom ili suboksidima, proizvedenim za vreme zagrevne faze. Rezultujući materijal premelje se grubo i onda se meša sa drugim dodatkom ugljenog redukujućeg i vezujućeg agensa, koji se opet može sastojati iz okolo 10 procenata katrana i oko 1 procenta mlevenog ugljena, pošto se smeša ponova briketira i održi u po desnoj peći do temperature oko 1000° do 1100°C, u cilju, da se oksidi redukuju do metalnog stanja, za koje se vreme temperatura drži ispod tačke topljenja upotrebljenih metala, ali je dovoljna da se izazove sinterovanje da bi se stvorila porozna masa, koja obrazuje vrlo aktivan katalizator.

U izvesnim slučajevima možda je potrebno, da se izostavi dodavanje mlevenog ugljena i da se upotrebni samo katran ili ekvivalentni ugljeni, redukujući i vezujući agens. Utvrđeno je da se masa, dobivena na kraju prve faze, može vrlo lepo pržili i lako ponova mleti, dok sinterovana masa definitivnog briketa ima stvarnu jačinu, ali je skroz porozna.

Upotrebljeni metalni oksidi i organska jedinjenja variraju prema prirodi hemiske reakcije za koju je katalizator namenjen, ali oni, koji su zgodni za više vrsta katalizatora, imaju jedinjenja gvoždja, nikla, kobalta, mangana i drugih teških metala. Kao specifični primeri smeša koji su podesni za raznovrsnost ciljeva, mogu biti uzeti sledeći:

